

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Olsztynie

LOL.410.020.05.2017
P/17/088

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Olsztynie
ul. Artyleryjska 3e, 10-165 Olsztyn
T +48 89 678 82 00, F +48 89 678 82 30
lol@nik.gov.pl
Adres korespondencyjny: Skr. poczt. P-69, 10-950 Olsztyn

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/17/088 – Umarzanie zaległości podatkowych przez organy wykonawcze gmin
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Olsztynie
Kontrolerzy	1. Waldemar Żarnoch, starszy inspektor kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LOL/147/2017 z dnia 14 grudnia 2017 r. 2. Hubert Sikorski, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LOL/148/2017 z dnia 14 grudnia 2017 r. (dowód: akta kontroli str. 1-4)
Jednostka kontrolowana	Urząd Gminy Braniewo, ul. Moniuszki 5, 14-500 Braniewo (dalej: „Urząd”)
Kierownik jednostki kontrolowanej	Tomasz Sielicki, Wójt Gminy Braniewo (dalej: „Wójt” lub „organ podatkowy”)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Uzasadnienie oceny ogólnej

Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie¹ sposób prowadzenia w Urzędzie w latach 2014 -2017 (III kwartały) postępowań podatkowych w sprawie umorzeń zaległości podatkowych.

Nie były bowiem w pełni przestrzegane wymogi określone w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa², a nieprawidłowości stwierdzono w 65,9% postępowań³ przeprowadzonych w badanym okresie. Dotyczyły one w szczególności:

- niewywiązania się organu podatkowego z obowiązku dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz zebrania dowodów potwierdzających sytuację materialną wnioskodawcy, czym naruszono art. 122 i art. 187 § 1 ww. ustawy,
- umorzenia zaległości podatkowych niektórym wnioskodawcom, pomimo iż postępowanie podatkowe lub dowody zgromadzone w toku postępowania podatkowego nie wykazały, aby zaistniały w tych przypadkach ustawowe przesłanki „ważnego interesu podatnika” lub „ważnego interesu publicznego” umożliwiające umorzenie zaległości,
- wydania 26 decyzji o umorzeniu zaległości podatkowych mimo, że należało w tych przypadkach wydać postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania podatkowego, gdyż podana we wniosku podatnika kwota nie stanowiła wówczas zaległości podatkowej,
- naruszenia wyrażonej w art. 121 § 1 ww. ustawy zasady równego traktowania podatników, zgodnie z którą postępowanie podatkowe powinno być prowadzone w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych.

Nie w pełni rzetelnie wywiązywano się również z obowiązków sprawozdawczych, wynikających z art. 32a ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

² Dz. U. z 2017 r. poz. 201, ze zm.

³ Tj. w 58 spośród wszystkich 88 przeprowadzonych postępowań podatkowych, wydanych decyzji umarzających zaległości podatkowe (54 decyzje) oraz odmawiających przyznanie ulg (cztery decyzje).

w sprawach dotyczących pomocy publicznej⁴, gdyż w jednym spośród 17 sprawozdań ujęto nierzetelne dane, a sześć sprawozdań nieterminowo przekazano Ministerstwu Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Stwierdzone nieprawidłowości wskazują na to, że w Urzędzie nie zapewniono funkcjonowania skutecznego nadzoru i efektywnej kontroli zarządczej, o której mowa w art. 68 i 69 § 1 pkt 2 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych⁵. Rozwiązania przyjęte w Urzędzie w tym zakresie nie zapobiegły bowiem nieprawidłowej realizacji zadań w obszarze umarzania zaległości podatkowych.

Wartość dokonanych umorzeń nie miała istotnego wpływu na sytuację finansową Gminy Braniewo (dalej: „Gmina”), gdyż stanowiły one od 0,9% do 1,9% jej wszystkich dochodów oraz od 2,3% do 4,2% jej dochodów własnych. Sytuacja ta w badanym okresie uległa poprawie. Świadczą o tym w szczególności rosnące wartości wskaźników budżetowych takich jak: udział nadwyżki operacyjnej w dochodach ogółem (wzrost z 4,8% w 2014 r. do 6,2% w 2016 r.), wzrost wskaźnika samofinansowania (z 88,4% do 156,1%) oraz brak zobowiązań wymagalnych.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Przestrzeganie określonych w Ordynacji podatkowej uregulowań w zakresie umarzania zaległości podatkowych oraz zasadność zastosowanych umorzeń w kontekście sytuacji finansowej gminy

Opis stanu
faktycznego

1.1. W latach 2014-2017 (III kwartały) do Urzędu wpłynęło 88 wniosków o umorzenie zaległości podatkowych na łączną kwotę 1.255,7 tys. zł. Na ich podstawie wydano 64 decyzje przyznające ulgi w kwocie 948,4 tys. zł⁶. Wnioski wraz z decyzjami rejestrowano w ewidencji prowadzonej w formie papierowej. Ujmowano w niej dane dotyczące m.in. nazwy wnioskodawców, wysokości zaległości podatkowej wraz z odsetkami, treści wniosku, a także wyniku przeprowadzonego postępowania podatkowego z podaniem daty wydania decyzji.

(dowód: akta kontroli str. 5-29)

1.2. W badanym okresie 28 podatnikom z terenu Gminy umorzono zaległości podatkowe z tytułu podatku od nieruchomości, podatku rolnego, leśnego oraz od środków transportu. Jednej osobie prawnej umorzono kwotę ogółem 818 tys. zł, jednej osobie fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą – kwotę 72,5 tys. zł oraz 26 osobom fizycznym – kwotę 57,9 tys. zł. I tak:

- w 2014 r. zaległości podatkowe z ww. tytułów umorzono dwóm podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą (w tym jednej osobie fizycznej) na kwotę 338,8 tys. zł oraz 14 osobom fizycznym na kwotę 30,7 tys. zł,
- w 2015 r. odpowiednio: dwóm podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą na kwotę 255,4 tys. zł oraz 10 osobom fizycznym na kwotę 17,4 tys. zł,
- w 2016 r. – jednemu podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą na kwotę 195,5 tys. zł oraz czterem osobom fizycznym – 7,5 tys. zł,
- w 2017 r. (III kwartały) – jednemu podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą na kwotę 100,7 tys. zł oraz dwóm osobom fizycznym na kwotę 2,4 tys. zł.

⁴ Dz. U. z 2016 r. poz. 1808, ze zm. – dalej: „ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej”.

⁵ Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 – dalej: „ustawy o finansach publicznych”.

⁶ Kwota umorzenia zaległości podatkowych wraz z odsetkami. Spośród 64 wydanych decyzji o umorzenie zaległości podatkowych 18 (28,1%) zakwalifikowanych zostało jako pomoc publiczna w formie de minimis w rolnictwie (17 decyzji), jedna decyzja stanowiła wsparcie dla działającego na terenie Gminy przedsiębiorstwa prywatnego.

(dowód: akta kontroli str. 30-39)

1.3. Spośród 28 podmiotów, w odniesieniu do ośmiu organ podatkowy kilkakrotnie przyznał ulgi w spłacie zaległości podatkowych, w tym m.in.:

- spółce gminnej – Przedsiębiorstwu Eksploatacji i Rozwoju Infrastruktury Gospodarczej, dalej: „Perig” – wydano 25 decyzji na kwotę ogółem 818,0 tys. zł,
- jednej osobie fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą – trzema decyzjami umorzono zaległości na łączną kwotę 72,5 tys. zł,
- jednej osobie fizycznej wydano pięć decyzji na łączną kwotę 27,3 tys. zł.

(dowód: akta kontroli str. 32-39)

1.4. W badanym okresie w 30 przypadkach wydano decyzje niezgodne z żądaniem wnioskodawcy, w tym 24 odmawiające przyznanie ulg na łączną kwotę 296,7 tys. zł⁷ i sześć decyzji umarzających zaległości w części, na łączną kwotę 9,7 tys. zł (z wnioskowanych 20,3 tys. zł). W związku z wydaniem przez organ podatkowy ww. decyzji wnioskodawcy nie odwoływali się do organu wyższej instancji.

(dowód: akta kontroli str. 38-39)

1.5. Analiza wszystkich 88 postępowań podatkowych zakończonych wydaniem 64 decyzji umarzających zaległości podatkowe w łącznej kwocie 948,4 tys. zł oraz 24 odmawiających przyznania ulg na kwotę 296,7 tys. zł wykazała m.in., że:

- przestrzegano zasady pisemności postępowania (art. 126),
- terminowo wydawano decyzje, a w przypadkach niezalatwienia spraw w terminie powiadamiano o tym strony, podając przyczyny niedotrzymania terminu i wskazywano nowy termin załatwienia sprawy (art. 140),
- w wydanych decyzjach, zgodnie z art. 210 § 1 ww. ustawy, określono m.in. oznaczenie strony, organu podatkowego, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o trybie odwoławczym.

Ponadto, w przypadku 30 (34,1%) postępowań organ podatkowy prawidłowo stosował przepisy Ordynacji podatkowej, tj. w toku prowadzonego postępowania zgromadzono dowody potwierdzające m.in. sytuację finansową oraz majątkową podatników uzasadniającą zastosowanie klauzul generalnych, tj. wypełnienie przesłanki „ważnego interesu podatnika”⁸, o którym mowa w art. 67a. § 1 ww. ustawy.

(dowód: akta kontroli str. 40-348, 439-1168)

Ustalone
nieprawidłowości

W 58 (65,9% ogółu) postępowaniach podatkowych, zakończonych wydaniem 54 decyzji umarzających zaległości podatkowe w kwocie 945,9 tys. zł (w tym odsetki 19,9 tys. zł) oraz czterech decyzji odmawiających przyznania ulg na kwotę 6,5 tys. zł nie były w pełni przestrzegane wymogi Ordynacji podatkowej⁹. Stwierdzono bowiem, że:

⁷ W tym 8,8 tys. zł stanowiły odsetki.

⁸ Rozumianej jako powodów nadzwyczajnych, m.in. losowych przypadków w wyniku których podatnik nie był w stanie uregulować zaległości podatkowych (np. utrata możliwości zarobkowania, utrata losowa majątku itp.).

⁹ Decyzje z 2014 r. nr: FIN.3123.2.1.2014.AK, FIN.3123.2.3.2014.AK, FIN.3123.2.4.2014.AK, FIN.3123.2.6.2014.AK, FIN.3123.2.6.2014.AK, FIN.3123.2.8.2014.AK, FIN.3123.2.9.2014.AK, FIN.3123.2.10.2014.AK, FIN.3123.2.11.2014.AK, FIN.3123.2.12.2014.AK, FIN.3123.2.13.2014.AK, FIN.3127.3.3.2014.AK, FIN.3127.3.5.2014.AK, FIN.3127.3.6.2014.AK, FIN.3127.3.7.2014.AK, FIN.3127.3.8.2014.AK, FIN.3127.3.9.2014.AK, FIN.3127.3.10.2014.AK, FIN.3127.3.11.2014.AK, (19 decyzji). Decyzje z 2015 r. nr: FIN.3123.2.1.2015.AK, FIN.3123.2.2.2015.AK, FIN.3123.2.3.2015.AK, FIN.3123.2.4.2015.AK, FIN.3123.2.11.2015.AK, FIN.3123.2.12.2015.AK, FIN.3123.2.13.2015.AK, FIN.3127.3.2.2015.AK, FIN.3127.3.5.2015.AK, FIN.3127.3.6.2015.AK, FIN.3127.3.7.2015.AK, FIN.3127.3.9.2015.AK, FIN.3127.3.11.2015.AK, (13 decyzji). Decyzje z 2016 r. nr: FIN.3127.3.4.2016.AK, FIN.3127.3.5.2016.AK, FIN.3127.3.6.2016.AK, FIN.3127.3.7.2016.AK, FIN.3127.3.8.2016.AK, FIN.3127.3.9.2016.AK, FIN.3127.3.10.2016.AK, FIN.3127.3.12.2016.AK, FIN.3127.3.13.2016.AK, FIN.3127.3.14.2016.AK, FIN.3127.3.15.2016.AK, FIN.3123.2.7.2016.AK, FIN.3123.2.8.2016.AK, FIN.3123.2.9.2016.AK, FIN.3124.2.1.2016.AK, FIN.3127.3.16.2016.AK, (16 decyzji).

Decyzje z 2017 r. nr: FIN.3127.3.2.2017.AK, FIN.3127.3.4.2017.AK, FIN.3127.3.5.2017.AK, FIN.3127.3.6.2017.AK, FIN.3127.3.7.2017.AK, FIN.3127.3.8.2017.AK, (6 decyzji).

Decyzje odmowne nr: FIN.3123.2.2.2014.AK, FIN.3123.2.5.2014.AK, FIN.3123.2.5.2015.AK, FIN.3123.2.6.2015.AK (4 decyzji).

1. W 29 postępowaniach¹⁰ nie zebrano w pełni materiału dowodowego dotyczącego okoliczności wskazywanych we wnioskach podatników, w tym m.in. ich sytuacji finansowej lub majątkowej. Było to niezgodne z art. 122 i art. 187 § 1 Ordynacji podatkowej. Przepisy te zobowiązują organ podatkowy do podejmowania wszelkich niezbędnych działań w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego. W ww. postępowaniach nie wyegzekwowano od podatników części żądanych dokumentów i informacji żądanych przez organ podatkowy na potwierdzenie przesłanek o ubieganie się o ulgę, zawartych we wnioskach lub w oświadczeniach podatników (np. stanu ich należności, zobowiązań, czy też zadłużenia z tytułu zaciągniętych kredytów).

Zdaniem NIK, organ podatkowy, aby mógł skorzystać z przewidzianego w art. 67a Ordynacji podatkowej uznania administracyjnego, musi w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć materiał dowodowy świadczący o istnieniu lub braku istnienia ważnego interesu podatnika lub interesu publicznego. Zatem to, czy przesłanki umorzenia istnieją w danej sprawie, może być ustalone po wszechstronnym i wnikliwym rozważeniu całokształtu materiału dowodowego (art. 191 ww. ustawy), a powinno je poprzedzać wyczerpujące zebranie całego materiału dowodowego (art. 187 § 1 ww. ustawy) oraz dokładne wyjaśnienie okoliczności faktycznych (art. 122 tej ustawy).

Obowiązek zebrania materiałów dowodowych potwierdzających sytuację materialną i rodzinną wnioskodawcy oraz dotyczących jego stanu majątkowego, w tym m.in. uzyskiwanych przez niego dochodów oraz ponoszonych wydatków wynikał również z § 35 ust. 2 zarządzenia nr 11/VI/2014 Wójta Gminy Braniewo z dnia 18 marca 2014 r. w sprawie zatwierdzenia instrukcji dotyczącej ewidencji oraz poboru podatków i opłat lokalnych, zgodnie z którym podjęcie decyzji powinno odbywać się po dokładnym zbadaniu sytuacji materialnej i rodzinnej zobowiązanego i zebraniu wymaganej dokumentacji zgromadzonej w wyniku przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co do sytuacji finansowej wnioskodawcy.

W złożonym wyjaśnieniu Wójt wskazał m.in., że starano się przeprowadzić rzetelną ocenę dowodów postępowania. W powołanych przypadkach zaszyły jednak ewidentne pominięcia w egzekwowaniu dokumentacji, co stanowi podstawę do zwiększenia „restrykcyjności” wobec osób sporządzających i weryfikujących dokumentację dowodową w poszczególnych sprawach.

W wyjaśnieniu dotyczącym przyczyn niewywiązywania się z procedury wewnętrznej Skarbnik Gminy wskazała na brak jej zastosowania w przytoczonych przykładach, w związku z czym zostaną przeanalizowane procedury obowiązujące w Urzędzie, jak i kompetencje osób na stanowiskach odpowiedzialnych za sporządzanie decyzji umorzeniowych.

(dowód: akta kontroli str. 40-348, 349-882, 1207-1233)

2. W przypadku 36 spraw organ podatkowy umorzył zaległości podatkowe w kwocie 850,7 tys. zł, pomimo że w postępowaniach podatkowych nie zgromadzono materiału dowodowego, który wskazywałby, że w tych przypadkach zaistniały określone w art. 67a § 1 Ordynacji podatkowej przesłanki do umorzenia zaległości podatkowej. I tak:

- W przypadku 11 spraw ulgi w spłacie zobowiązań na kwotę 32,7 tys. zł przyznano podatnikom w związku z wykonanymi przez nich pracami oraz nakładami poniesionymi na rzecz Gminy, w tym m.in. za przeprowadzony remont pokrycia dachowego w budynku będącym w części również własnością Gminy oraz za przeprowadzone remonty dróg gminnych, stanowiących głównie

¹⁰ Zakończonych wydaniem decyzji umarzających zaległości podatkowe w kwocie 115,8 tys. zł.

drogi dojazdowe do nieruchomości wnioskodawców. We wnioskach o ulgę podatnicy powoływali się m.in. „na uzyskane pozwolenie od Urzędu i obietnicę partycypowania w kosztach remontu, który miał być rozliczony ulgą w podatku rolnym” oraz wykonywanie prac na drogach na rzecz Gminy i jej mieszkańców.

(dowód: akta kontroli str. 40-355, 359-882, 1207-1211)

- W przypadku 25 spraw dotyczących spółki gminnej Perig umorzono zaległości podatkowe, w okresie od lutego 2014 r. do czerwca 2017 r., na kwotę 818 tys. zł, uzasadniając to koniecznością m.in. inwestowania przez nią w eksploatowane mienie oraz sprzęt niezbędny do jego obsługi, a także umożliwieniem jej dalszego rozwoju i dokończenia rozpoczętych inwestycji i modernizacji ujęć wodnych. We wnioskach spółka ta powoływała się na koszty związane z podatkiem, które nie zostały w całości uwzględnione w kalkulacji obowiązującej taryfy opłat dla wody i ścieków na lata 2013-2014, konieczność ponoszenia nakładów inwestycyjnych, a także bieżące koszty związane z przeprowadzeniem wielu napraw i remontów. Umorzenie podatku uzasadniano również potrzebą rozwoju, dokończeniem rozpoczętych inwestycji i modernizacji oraz kontynuacją prac nad ulepszeniem sieci i urządzeń wodociągowo kanalizacyjnych. Z dołączonych do wniosku sprawozdań finansowych wynika natomiast, że pomimo ponoszenia przez spółkę ww. kosztów bieżących i nakładów inwestycyjnych jej sytuacja finansowa była stabilna. Według dołączonych do wniosków sprawozdań finansowych (bilans i rachunek zysków i strat za lata 2013-2016) spółka wykazywała wysoki stan środków pieniężnych oraz dodatni wynik finansowy z działalności¹¹. Spółka posiadała również płynność finansową (wskaźnik płynności bieżącej wzrósł z 1,6 w 2014 r. do 3,8 w 2016 r.), a także wysoki udział kapitału własnego w źródłach finansowania (wzrost jego stanu w ww. latach z 76% do 89%).

(dowód: akta kontroli str. 40-348, 466-1206)

Należy zauważyć, że zasadą jest płacenie podatków, zaś zwolnienie z tego obowiązku podatników powinno stanowić wyjątek. Zdaniem NIK, umorzenie zaległości podatkowej jest bowiem instytucją nadzwyczajną, stanowiącą wyjątek od zasady powszechności i równości opodatkowania. Umorzenie zaległości podatkowych nie może być sposobem kompensowania poniesionych przez podatnika nakładów. Stosownie do przepisu art. 67a § 1 ww. ustawy tylko w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub publicznym organ podatkowy, na wniosek podatnika może m.in. umorzyć w całości lub w części zaległości podatkowe. W przypadku analizowanych spraw ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych stanowiły natomiast rekompensaty za określone działania podatników na rzecz Gminy oraz pomoc w rozwoju własnej spółki, nie spełniały zatem przesłanek uzasadniających przyznanie wsparcia.

W wyjaśnieniu dotyczącym przyczyn wydawania decyzji wnioskodawcom wykonującym prace we właściwości działania Gminy Wójt podał m.in., że kierował się m.in. względami ekonomicznymi. Wyjaśnił też, że Gmina obejmuje rozległy teren, w związku z czym jest dużo dróg dojazdowych, sytuacja finansowa Gminy nie pozwala zaś na realizowanie wielu inwestycji poprawiających infrastrukturę drogową. W sytuacjach szczególnie uzasadnionych, tj. gdy stan drogi budził poważne niebezpieczeństwo, organ starał się przychylić do prośb podatników, którzy ponosili nakłady finansowe na remonty tych dróg.

W sprawie umorzeń udzielonych spółce Perig Skarbnik Gminy wyjaśniła m.in., że od wielu lat w Gminie istniała dopłata do wody i ścieków dla mieszkańców, uchwalona

¹¹ Wg stanu na koniec lat 2013, 2014, 2015 oraz 2016 środki pieniężne wynosiły odpowiednio 475,4 tys. zł, 300,4 tys. zł, 247,6 tys. zł, 428,4 tys. zł, a zysk netto odpowiednio: 83 tys. zł, 17,5 tys. zł, 12,6 tys. zł oraz 20,4 tys. zł

przez Radę Gminy i kwota ta pokrywała straty generowane przez utrzymanie wielokilometrowych sieci wodno-kanalizacyjnych. Straty te były tak duże, że powołując się na ważny interes publiczny, tj. cenę wody i ścieków, umarzany był również podatek od nieruchomości. W lipcu 2017 r., w związku z uchwałą Rady Gminy dotyczącą nowej taryfy na wodę i ścieki zdecydowano o tym, iż spółka Perig nie będzie już występować o umorzenie podatku od nieruchomości i wg stanu na dzień 22 grudnia 2017 r. spółka opłaca podatek w pełnych ratach miesięcznych.

(dowód: akta kontroli str. 1233-1238)

W ocenie NIK, pojęcia „ważny interes podatnika” lub „ważny interes publiczny” są przesłankami, które muszą wystąpić, aby możliwe było umorzenie zaległości podatkowej. Za spełnienie tych przesłanek należy uznać taką sytuację, w której świadczenie podatkowe nie może zostać spełnione bez doraźnej pomocy organów podatkowych. Pomoc taką w postaci umorzenia zaległości podatkowej lub odsetek za zwłokę uzasadniać mogą sytuacje wyjątkowe oraz nadzwyczajne, takie jak klęski żywiołowe lub inne zdarzenia losowe (np. utrata możliwości zarobkowania, utrata płynności firmy, utrata losowa majątku), w wyniku których podatnik nie jest w stanie uregulować swoich zobowiązań. Pomoc własnej spółce wymaga często podjęcia odpowiednich działań np. w formie jej dokapitalizowania. Umarzania zaległości podatkowych nie powinno służyć realizacji ww. celu, tym bardziej, że spółka była wówczas w dobrej sytuacji finansowej.

W jednej ze spraw sąd wyrokiem z 2016 r.¹² stwierdził m.in., że: „umorzenie zaległości podatkowych nie może być sposobem kompensowania poniesionych przez podatnika nakładów. O występowaniu ważnego interesu podatnika decyduje sytuacja ekonomiczna podatnika. Organ pierwszej instancji podkreślił, że chodzi tu o znaczne obniżenie zdolności płatniczych dłużnika.

Z orzecznictwa w tym zakresie wynika również, że:

- Podatnik, który prowadzi działalność gospodarczą, powinien zważać na wysokość dochodów, obciążenia oraz zabezpieczyć środki na ten cel. Niemożliwe jest umarzanie przez organ podatkowy kolejnych rat podatku firmie przynoszącej zyski. Byłoby to bowiem kredytowanie działalności gospodarczej przez Skarb Państwa (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z 7.05.2009 r., I SA/OI 157/09).
- Z uwagi na charakter podatku od nieruchomości nie jest przesłanką do umorzenia zaległości w tym podatku wskazanie przez podatnika notorycznego braku środków pieniężnych na zapłatę podatku jako ważnego interesu podatnika (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z 20.05.2004 r., III SA 2919/03).
- Ważny interes podatnika to sytuacja, gdy z powodu nadzwyczajnych, losowych przypadków podatnik nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowych. Będzie to utrata możliwości zarobkowania, utrata losowa majątku. Interes publiczny to sytuacja, gdy zapłata zaległości podatkowych spowoduje konieczność sięgania przez podatnika do środków pomocy państwa, gdyż nie będzie w stanie zaspokajać swoich potrzeb materialnych (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 22.04.1999 r., SA/Sz 850/98).

Mając na uwadze obowiązującą konstytucyjną zasadę powszechności opodatkowania¹³, to udzielenie ulgi w formie umorzenia jest instytucją nadzwyczajną, uzasadnioną wyjątkowymi sytuacjami, a należności podatkowe

¹² I SA/Bd 129/16 - Wyrok WSA w Bydgoszczy z 2016-05-10.

¹³ Art. 84 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. nr 78, poz. 483, ze zm.) stanowi, że każdy jest obowiązany do ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków określonych w ustawie.

stanowią źródło dochodów gminy, które mają wpływ na ich równowagę oraz realizację zadań własnych gminy.

3. W 26 sprawach wydano decyzje o umorzeniu zaległości, mimo że na dzień złożenia wniosku należność podatkowa nie stanowiła zaległości w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa, zgodnie z którym zaległością podatkową jest podatek niezapłacony w terminie. W tej sytuacji należało, stosowanie do art. 165a § 1 ww. ustawy, odmówić wszczęcia postępowania w sprawie umorzenia zaległości. Dotyczyło to kwoty 281,6 tys. zł.

Wójt wyjaśnił tę okoliczność m.in. chęcią uniknięcia naliczenia i umarzania odsetek od zaległości podatkowej. Podał, że w dniu złożenia wniosku strona nie posiadała zaległości, jednak na dzień wydania decyzji zaległością stała się przedmiotowa rata podatku za dany miesiąc, czy okres. Skarbnik Gminy wskazała również, że w sytuacjach losowych, gdy podatnikowi wiadomo, iż sytuacja materialna i życiowa nie pozwoli na zapłatę podatku starano się, aby wnioski wpływały w krótkim terminie, aby nie powstawała konieczność umarzania z dwóch tytułów, tj. podatków i odsetek.

(dowód: akta kontroli str. 40-348, 379-1188, 1212-1237)

4. W pięciu (spośród sześciu) wydanych decyzjach, w których w części uwzględniono żądanie wnioskodawcy, nierzetelnie wywiązano się ze wskazanego w art. 210 § 1 pkt 6 ustawy Ordynacja podatkowa obowiązku sporządzenia uzasadnienia faktycznego. Nie podano w nich bowiem z jakich przyczyn organ podatkowy nie uwzględnił w pełni żądania wnioskodawcy w zakresie kwoty wnioskowanego umorzenia. Przyczyny nieuwzględnienia w pełni żądania wnioskodawców (odnośnie kwoty ogółem 10,5 tys. zł) wymagały uzasadnienia, o którym mowa w art. 210 § 1 pkt 6 ustawy Ordynacja podatkowa. Zgodnie z tym przepisem decyzja zawiera m.in. uzasadnienie faktyczne, które (stosownie do przepisu § 4 tego artykułu) dotyczy w szczególności wskazania faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, którym dał wiarę oraz przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności.

Wójt wyjaśnił powyższą okoliczność m.in. tym, iż w każdej z tych spraw stronom udzielono informacji ustnej, wyjaśniając zaistniałe przesłanki zmniejszenia kwoty wnioskowanej.

Najwyższa Izba Kontroli zwraca jednak uwagę, że to w uzasadnieniu decyzji, a więc w formie pisemnej, a nie ustnie organ podatkowy jest zobowiązany wyjaśnić stronom zasadność przesłanek, którymi się kierował umarzając zaległość podatkową w części. Strony mają bowiem prawo znać argumenty i przesłanki podejmowanych wobec nich decyzji, aby mieć możliwość ich ewentualnego zakwestionowania na etapie odwołania, zaś organ odwoławczy ocenić prawidłowość postępowania organu podatkowego.

(dowód: akta kontroli str. 40-348, 391-394, 412-415, 592-596, 639-642, 854-862, 1212-1228)

5. Stwierdzono przypadki naruszenia wyrażonej w art. 121 § 1 ww. ustawy zasady równego traktowania podatników, zgodnie z którą postępowanie podatkowe powinno być prowadzone w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych. W dwóch przypadkach¹⁴ umorzono zaległość podatkową wskazując w uzasadnieniu decyzji, że wystąpiły niekorzystne zjawiska atmosferyczne (przymrozki). W dwóch podobnych sprawach¹⁵ odmówiono natomiast przyznania tego rodzaju ulgi argumentując to m.in. brakiem wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 67a ustawy Ordynacja podatkowa, w sytuacji gdy wystąpiły straty w gospodarstwie

¹⁴ Decyzje nr: FIN.3123.2.9.2014.AK oraz FIN.3123.2.11.2014.AK.

¹⁵ Decyzje nr: FIN.3123.2.5.2015.AK, FIN.3123.2.6.2015.AK.

rolnym podatnika spowodowane niekorzystnymi zjawiskami atmosferycznymi (suszą).

Zasada równego traktowania podatników, określona w konstytucyjnych przepisach dotyczących równości wobec prawa (art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej) oraz wynikająca z przepisów ustawy Ordynacja podatkowa (art. 121 § 1), tj. zasada zaufania obywateli do organów podatkowych, nakazuje identyczne traktowanie wszystkich adresatów norm prawnych znajdujących się w takiej samej lub podobnej sytuacji prawnej, wskazującej na zaistnienie określonych w danym przepisie skutków prawnych.

W wyjaśnieniu przyczyn odmiennego traktowania ww. podatników Wójt wyjaśnił m.in., że w każdym z przypadków nie stosowano metody porównawczej spraw i traktowano je indywidualnie. O ile od 2014 r. stanowisko Urzędu w zakresie występujących sytuacji kryzysowych było odmienne, to z upływem czasu zauważano tendencje obniżające dochody gospodarstw rolnych, w związku z czym w trakcie weryfikacji sytuacji finansowej brano te sytuacje pod uwagę.

Zdaniem NIK, organy administracji publicznej powinny traktować strony postępowania znajdujące się w takiej samej lub podobnej sytuacji w sposób porównywalny. Zasada równości obywateli, będąca przede wszystkim normą konstytucyjną wymaga, aby organy prowadziły postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, kierując się zasadami równego traktowania. Nie jest możliwe zatem jej różnicowanie i stopniowanie, gdyż w przeciwnym przypadku zróżnicowanie to może nabrać charakteru dyskryminacji.

(dowód: akta kontroli str. 40-69, 398-406, 414-424, 609-628, 1212-1228)

6. W jednym przypadku nie zawiadomiono wnioskodawcy o możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego, co było niezgodne z art. 123 § 1 Ordynacji podatkowej. Przepis ten stanowi, że organy podatkowe obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W sprawie tej Wójt podał, że wynikało to z błędnie przeprowadzonego postępowania.

(dowód: akta kontroli str. 40-69, 349-1238)

Opis stanu faktycznego

1.6. W badanym okresie w Urzędzie nie przeprowadzono kontroli wewnętrznych oraz audytów w zakresie przyznawania ulg podatkowych. Skarbnik Gminy w wyjaśnieniu przyczyn niewykonywania tych kontroli podała m.in., że planowane kontrole w tym zakresie musiały zostać przesunięte w wyniku zdarzeń losowych, tj. kontroli zewnętrznych, choroby pracownika oraz brakiem zatrudnienia na stanowisku kontroli wewnętrznej. Wskazała również, że kontrola ta w tym obszarze zostanie przeprowadzona na początku 2018 r.

(dowód: akta kontroli str. 1229-1232, 1239-1258)

Uwagi dotyczące badanej działalności

NIK zwraca uwagę na niedostateczny nadzór kierownictwa Urzędu nad procesem wydawania decyzji administracyjnych w analizowanym obszarze, co mogło przyczynić się do wystąpienia nieprawidłowości powtarzających się w przeprowadzanych postępowaniach podatkowych. Stwierdzone w toku kontroli NIK sytuacje przyznawania ulg niezgodnie z obowiązującymi przepisami świadczą również o tym, że w Urzędzie nie zapewniono funkcjonowania skutecznej i efektywnej kontroli zarządczej, o której mowa w art. 68 i 69 § 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych. Rozwiązania przyjęte w ramach systemu tej kontroli nie zapobiegły bowiem powtarzaniu się nieprawidłowo prowadzonych postępowań podatkowych.

(dowód: akta kontroli str. 1259-1276, 1399-1400)

1.7. W latach 2014-2016 sytuacja finansowa Gminy uległa poprawie. Świadczą o tym m.in. wartości wskaźników¹⁶, które w okresie tym wykazały tendencje rosnące. I tak, na koniec 2016 r. (w stosunku do stanu z 2014 r.) w odniesieniu do:

- Wskaźników budżetowych: zwiększył się udział dochodów bieżących w dochodach ogółem z 97,1% do 99,5%, udział nadwyżki operacyjnej w dochodach ogółem – z 4,8% do 6,2%, a także wskaźnik samofinansowania – z 88,4% do 156,1%. W przypadku udziału dochodów bieżących w dochodach ogółem, wartości tego wskaźnika były zbliżone do wartości średnich krajowych, w przypadku zaś udziału nadwyżki operacyjnej w tych dochodach oraz wskaźnika samofinansowania wartości te były niższe od średnich krajowych.
- Wskaźników na mieszkańca: zwiększyła się nadwyżka operacyjna – z 146,77 zł do 228,56 zł oraz zmniejszyły się zobowiązania – z 498,72 zł do 391,44 zł; rosły również transfery bieżące – z 1.731,73 zł do 2.288,00 zł. Wskaźniki te były zbliżone do wartości średnich krajowych.
- Wskaźników zobowiązań wg tytułów dłużnych: zmniejszył się udział zobowiązań ogółem w dochodach ogółem – z 16,4% do 10,6%, obciążenie dochodów ogółem oraz dochodów własnych obsługą zadłużenia pozostawało na zbliżonym poziomie (odpowiednio 1,8% i 2,0% oraz 4,4% i 5,4%). Wskaźniki te były niższe od wartości średnich krajowych. Nie wystąpiły również zobowiązania wymagalne.

(dowód: akta kontroli str. 1277-1278, 1280-1336)

1.8. W badanym okresie w Gminie nie obniżano stawek podatku leśnego, a od 2016 r. także rolnego. Skutki finansowe obniżenia górnych stawek podatków (od nieruchomości, rolnego i od środków transportu) w latach 2014-2016 zmalały z 1.310,8 tys. zł, poprzez 1.010,8 tys. zł do 806,77 tys. zł, co stanowiło odpowiednio 29%, 20 i 16% wykonania wpływów z podatków. Udział umorzenia zaległości z tytułu podatku od nieruchomości w wykonaniu dochodów z tego tytułu malał z 15% do 7% i stanowił 100% ulg w tym zakresie.

W latach 2014-2016 stan zaległości podatkowych m.in. z tytułu podatku od nieruchomości, środków transportu, rolnego i leśnego wykazywał stałą tendencję malejącą – z 1.084,8 tys. zł do 843,6 tys. zł. Malały także zaległości z tytułu dochodów podatkowych (wg. sprawozdań Rb-PDP) – z 371,5 tys. zł do 203,0 tys. zł.

(dowód: akta kontroli str. 1279-1351)

1.9. W badanym okresie w Urzędzie nie wydawano decyzji z urzędu o umorzeniu zaległości podatkowych. Nie wpływały również skargi i wnioski dotyczące umorzeń tych zaległości.

(dowód: akta kontroli str. 1352-1353)

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia negatywnie działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym obszarze.

2. Udzielanie pomocy publicznej i pomocy de minimis

2.1. W okresie objętym kontrolą organ podatkowy Gminy umorzył 14 pomiotom gospodarczym, na podstawie art. 67b § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej, zaległości podatkowe na łączną kwotę 33,7 tys. zł. Ulgi te stanowiły pomoc de minimis, w tym kwotę 23,2 tys. zł (równowartość 5,4 tys. euro) przyznano 13 rolnikom, a kwotę 10,5 tys. zł (2,4 tys. euro) – jednej osobie fizycznej prowadzącej działalność

¹⁶ Do oceny sytuacji finansowej wykorzystano wskaźniki budżetowe Ministerstwa Finansów opracowane dla jednostek samorządu terytorialnego w latach 2014 – 2016.

gospodarczą. Spośród ww. 14 podmiotów, trzem z nich organ podatkowy umorzył zaległości podatkowe kilkakrotnie (co najmniej dwukrotnie)¹⁷.

(dowód: akta kontroli str. 1354)

2.2. Łączna kwota udzielonej pomocy de minimis każdemu z 14 podmiotów gospodarczych w okresie trzech lat budżetowych (tj. roku, w którym udzielono danej pomocy oraz dwóch lat poprzednich) nie przekraczała kwoty 200 tys. euro w przypadku przedsiębiorstwa działającego na terenie Gminy oraz 15 tys. euro w przypadku pomocy w rolnictwie. Urząd uzyskał od ww. podmiotów, wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy de minimis, wszystkie dokumenty, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 2 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, w tym m.in. oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu dwóch poprzedzających lat.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 ww. ustawy organ podatkowy wydał ww. beneficjatom pomocy zaświadczenia stwierdzające, że udzielona pomoc publiczna jest pomocą de minimis. Zaświadczenia te zawierały wszystkie elementy określone § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 marca 2007 r. w sprawie zaświadczeń o pomocy de minimis i pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie¹⁸, w tym m.in. podstawę prawną oraz wartość udzielonej pomocy brutto w złotych i w euro. Zaświadczenia te wydawano w dniu wydania decyzji o umorzeniu.

(dowód: akta kontroli str. 349-453, 585-676, 801-898, 1354)

2.3. Terminowo i prawidłowo sporządzono oraz przekazano do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów sprawozdanie o udzieleniu pomocy de minimis podmiotowi gospodarczemu działającemu na terenie Gminy. Sprawozdanie to, zgodnie z art. 32 ust.1 i 10 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, opracowano z wykorzystaniem aplikacji SHRIMP. Przekazano je w terminie wynikającym z § 6 ust. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie sprawozdań o udzielonej pomocy publicznej, informacji o nieudzieleniu takiej pomocy oraz sprawozdań o zaległościach przedsiębiorców we wpłatach świadczeń należnych na rzecz sektora finansów publicznych¹⁹, tj. w terminie nie dłuższym niż siedem dni od dnia udzielenia pomocy.

Urząd, stosownie do zapisów art. 32a ww. ustawy, przekazał do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi sprawozdania (10 szt.) o udzielonej pomocy de minimis w rolnictwie dotyczące 14 beneficjentów (spośród 17). W sprawozdaniach tych podano m.in. informacje o beneficjentach, podstawę prawną udzielenia pomocy, wartość i formę pomocy oraz okres sprawozdawczy, tj. dane zgodne z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września 2008 r. w sprawie sprawozdań o udzielonej pomocy publicznej w rolnictwie lub rybołówstwie oraz informacji o nieudzieleniu pomocy²⁰. Sześć tych sprawozdań (spośród 10) przekazano w terminie do 20 dni od dnia zakończenia danego miesiąca, tj. zgodnie z § 6 ust. 1 pkt 3 ww. rozporządzenia.

Informacje o nieudzieleniu pomocy publicznej w rolnictwie lub rybołówstwie w danym okresie sprawozdawczym (sześć sprawozdań) przekazano zgodnie z § 6 ust. 2 ww. rozporządzenia. Cztery z nich przedstawiono w ww. terminie 20 dni od dnia zakończenia danego miesiąca (§ 6 ust. 1 pkt 3 tego rozporządzenia).

(dowód: akta kontroli str. 1356-1382)

Ustalone
nieprawidłowości

1. Nierzetelnie sporządzono oraz nieterminowo przekazano sprawozdanie o pomocy de minimis w rolnictwie za wrzesień 2015 r. Nie wykazano w nim bowiem udzielenia

¹⁷ Łącznie wydano 18 decyzji o umorzeniu zaległości podatkowych w formie pomocy de minimis.

¹⁸ Dz. U. z 2015 r. poz. 1983, ze zm.

¹⁹ Dz. U. z 2016 r. poz. 1871.

²⁰ Dz. U. Nr 174, poz. 1081 ze zm.

pomocy²¹, podczas gdy w okresie tym przyznano wsparcie trzem beneficjentom w łącznej kwocie 2,6 tys. zł (0,5 tys. euro). Stosownie do zapisów art. 32a ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, podmioty udzielające pomocy są zobowiązane do sporządzania i przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa sprawozdań o udzielonej pomocy publicznej w rolnictwie lub rybołówstwie albo informacji o nieudzieleniu takiej pomocy w danym okresie sprawozdawczym.

Informację w tym zakresie przedstawiono Ministerstwu w toku niniejszej kontroli NIK, tj. w dniu 8 stycznia 2018 r.

2. W przypadku sześciu sprawozdań, w tym czterech o udzieleniu pomocy de minimis oraz dwóch o jej nieudzieleniu, nie wywiązano się z obowiązku terminowego ich przekazania. Sprawozdania te przekazano bowiem z opóźnieniem wynoszącym od 16 do 115 dni w stosunku do terminu określonego w § 6 ust. 1 pkt 3 ww. rozporządzenia.

Pracownik Gminy odpowiedzialny za sporządzanie i przekazywanie tych sprawozdań wyjaśniła, że wynikało to z przeoczenia.

(dowód: akta kontroli str. 1361-1387)

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonych nieprawidłowości, działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym obszarze.

3. Sporządzanie i udostępnianie informacji o osobach fizycznych, prawnych oraz jednostkach organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, którym umorzono zaległości podatkowe

Opis stanu faktycznego

3.1. W latach 2014-2017 (III kwartały) w Urzędzie podawano do publicznej wiadomości wykaz osób prawnych i fizycznych, którym m.in. w zakresie podatków udzielono umorzeń w kwocie przewyższającej łącznie 500 zł, wraz z wskazaniem wysokości umorzonych kwot i przyczyn udzielenia ulgi, w tym także wykaz osób prawnych i fizycznych, którym udzielono pomocy de minimis. Wykazy te były publikowane na tablicy ogłoszeń Urzędu w terminie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 pkt 2 lit. f ustawy o finansach publicznych, tj. do 30 maja roku następnego wraz ze wskazaniem wysokości umorzonych kwot i przyczyn umorzenia. Dane zawarte w tych wykazach były rzetelne, gdyż podane kwoty umorzeń, nazwy podatników oraz przyczyny umorzenia były zgodne z wydanymi decyzjami.

(dowód: akta kontroli str. 1388-1398)

Ustalone nieprawidłowości

W wykazie upublicznionym w 2016 r. (umorzenia z 2015 r.) nie ujęto jednej osoby fizycznej, której decyzją wydaną w styczniu 2015 r. umorzono zaległość podatkową w kwocie 502 zł. Pracownik Gminy odpowiedzialny za sporządzanie i upublicznianie tych wykazów wyjaśniła, że wynikało to z natłoku obowiązków i przeoczenia.

(dowód: akta kontroli str. 1386-1387, 1392-1394)

Ocena częściowa

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, mimo stwierdzonej nieprawidłowości, działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym obszarze.

IV. Uwagi i wnioski

Najwyższa Izba Kontroli zwraca uwagę, że stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości mogły wynikać z wadliwie funkcjonującego w Urzędzie systemu nadzoru i kontroli. Nie zapobiegł on bowiem nieprawidłowej realizacji zadań w zakresie umarzania zaległości podatkowych określonych w Ordynacji podatkowej.

²¹ Tj. za wrzesień 2015 r. sporządzono i przekazano sprawozdanie o nieudzieleniu pomocy de minimis w rolnictwie.

Z powyższych względów, zdaniem Izby wskazane byłoby dokonanie przeglądu przyjętych w jego ramach rozwiązań pod kątem skuteczności ich funkcjonowania i wdrożenie, w oparciu o wyniki przeprowadzonej analizy, rozwiązań minimalizujących ryzyko wystąpienia nieprawidłowości w tym obszarze.

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli²², wnosi o:

1. Prowadzenie postępowań o udzielenie ulgi podatkowej oraz wydawanie decyzji w tych sprawach, w sposób odpowiadający wymogom Ordynacji podatkowej.
2. Rzetelne sporządzanie i terminowe przekazywanie sprawozdań z udzielania beneficjentom pomocy de minimis lub informacji o jej nieudzieleniu.
3. Zwiększenie nadzoru nad postępowaniami dotyczącymi umarzania zaległości podatkowych.
4. Ujmowanie w wykazach wszystkich podatników, którym umorzono zaległości podatkowe w kwocie przewyższającej 500 zł.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Olsztynie.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Olsztyn, dnia   lutego 2018 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Olsztynie

Kontroler
Waldemar Żarnoch
starszy inspektor kontroli państwowej

Dyrektor
Andrzej Żyśk

.....
podpis

.....
podpis

²² Dz. U. z 2017 r. poz. 524